

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **I V B** pre trestný čin skrátene dane a poistného spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné na neverejnom zasadnutí konanom 10. januára 2008 v Bratislave o sťažnosti obžalovaného **I V B** proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2007, sp. zn. 4T 6/2002, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sťažnosť obžalovaného **I V B**, nar. 15. novembra 1968 **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2007, sp. zn. 4T 6/2002, bola podľa § 72 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zamietnutá žiadosť obžalovaného **I V B** o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasne podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 súd neprijal písomný sľub obžalovaného a podľa § 73 ods. 1 písm. b/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 neprijal ani záruku ponúknutú bratom obžalovaného **J**. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že v predmetnej trestnej veci je obžalovaný trestne stíhaný spolu s ďalšími štyrmi obžalovanými pre obzvlášť závažný trestný čin, za ktorý je zákonom stanovená trestná sadzba odňatia slobody na 5 (päť) až 12 (dvanásť) rokov. Ide o závažnú a vysoko spoločensky nebezpečnú trestnú činnosť, vyznačujúcou sa vysokou organizovanosťou, pričom výška ujmy vo vzťahu

k štátnemu rozpočtu presahuje čiastku viac ako 61 miliónov korún. V priebehu hlavného pojednávania súd vykonal podstatnú časť dôkazov, pričom možno konštatovať, že aj v súčasnom štádiu trestného konania je obžalovaný naďalej podozrivý z účasti na páchaní trestnej činnosti, preto dôvody väzby v zmysle § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. u neho naďalej trvajú. Písomný sľub obžalovaného ako aj záruka jeho brata síce spĺňajú požadované formálne náležitosti, avšak vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší postoj k prebiehajúcemu konaniu, ako aj okolnosti prejednávaneho prípadu, okolnosti jeho zadržania sú takého charakteru, že vylučujú možnosť prijatia záruky resp. sľubu obžalovaného.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí (č. I. 2121). Svoju sťažnosť odôvodnil dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu osobitným podaním. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že v jeho prípade neexistujú dôvody väzby v zmysle § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a sám má záujem na vyriešení prípadu a jeho riadnom objasnení. Ďalej poukázal na čl. 154c Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa jeho názoru spĺňa všetky zákonné podmienky na prepustenie z väzby na slobodu, jeho sľub je podporený zárukou jeho brata J, ako dôveryhodnej osoby, preto navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a jeho prepustiť na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách § 564 ods. 4 a ods. 5 teraz účinného Trestného poriadku (zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku konštatuje, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho v zmysle § 147 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým mohol sťažovateľ podať sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného I V B nie je dôvodná.

Najvyšší súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že proti obžalovanému I V B a spol. sa vedie trestné konanie na základe obžaloby krajského prokurátora z 24. januára 2002 pre trestný čin skrátania dane a poistného spolupáchateľstvom

podľa § 9 ods. 2, § 148 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. a iné účinného do 1. januára 2006, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Do väzby bol obžalovaný vzatý po jeho zadržaní na základe príkazu na zatknutie uznesením Krajského súdu v Žiline z 12. marca 2007, sp. zn. 4 T 6/2002, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. apríla 2007, sp. zn. 3 Tost 12/2007, podľa § 68 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 s tým, že väzba začala plynúť dňa 11. marca 2007 o 17.55 hod. a je vykonávaná v Ústave na výkon väzby v Žiline.

Obžalovaný I V B prostredníctvom svojej obhajkyne podal dňa 18. septembra 2007 na príslušnom súde žiadosť o prepustenie na slobodu, ku ktorej pripojil obžalovaný písomný sľub, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život, nedopustí sa žiadnej trestnej činnosti a splní všetky povinnosti a obmedzenia, ktoré mu súd uloží. K žiadosti obhajca obžalovaného pripojil i písomnú záruku brata obžalovaného J B ako dôveryhodnej osoby, ktorá v prípade prepustenia obžalovaného bude na neho dohliadať, aby viedol riadny život.

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí dňa 5. októbra 2007 podľa § 72 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby zamietol. Na základe sťažnosti obžalovaného vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením zo 7. novembra 2007, sp. zn. 1 Tost 38/2007 podľa § 149 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V dôvodoch uznesenia sa krajskému súdu vyčíta, že o žiadosti obžalovaného rozhodol na neverejnom zasadnutí, nevypočul obžalovaného a vôbec sa nezaoberal písomným sľubom obžalovaného resp. zárukou jeho brata.

Po vrátení veci krajský súd vo veci rozhodoval v intenciách rozhodnutia najvyššieho súdu a po výsluchu obžalovaného na verejnom zasadnutí vo veci znovu rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 72 ods. 2 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania súdu. O takej žiadosti sa musí neodkladne rozhodnúť. Ak sa žiadosť

zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí štrnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 ak je daný dôvod väzby uvedený v § 67 ods. 1 písm. a/ alebo c/, môže súd alebo sudca rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak

a/ združenie uvedené v § 4 ods. 1 alebo dôveryhodná osoba schopná priaznivo ovplyvňovať správanie obvineného, ponúknu prevzatie záruky za ďalšie správanie obvineného a za to, že sa obvinený na vyzvanie dostaví na súd, k prokurátorovi alebo vyšetrovateľovi a že vždy vopred oznámi vyšetrovateľovi, prokurátorovi alebo súdu vzdialenie sa z miesta pobytu a súd alebo v prípravnom konaní sudca považuje záruku vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočnú a prijme ju, alebo

b/ obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia a súd alebo v prípravnom konaní sudca považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaného prípadu za dostatočný a prijme ho. Obvinenému vždy uloží povinnosť oznámiť vyšetrovateľovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu.

V konkrétnom prípade treba súhlasiť s názorom krajského súdu, že dôvody väzby v zmysle § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. u obžalovaného naďalej trvajú. Treba vidieť, že obžalovaný je trestne stíhaný pre závažnú trestnú činnosť, za ktorú mu v prípade uznania viny hrozí pomerne vysoký trest odňatia slobody. Obžaloba došla na súd prvého stupňa 21. januára 2002, pričom vo veci sa mohlo začať konať až po zadržaní obžalovaného a jeho následnom vzatí do väzby. Obžalovaný sa totiž v mieste trvalého bydliska nezdržiaval. Zdržiaval sa na súdu neznámom mieste, preto musel súd dňa 15. októbra 2004 vydať príkaz na jeho zatknutie v zmysle § 69 ods. 1 Tr. por. Vydaný príkaz sa podarilo úspešne zrealizovať až po takmer dva a polročnej dobe dňa 11. marca 2007. Pri zadržaní sa policajným orgánom preukazoval sfalšovanými osobnými dokladmi znejúcimi na iné meno (č. I. 1798). Všetky tieto skutočnosti len zväzujú obavu, že obžalovaný v prípade jeho

prepustenia na slobodu bude pokračovať v marení trestného stíhania zdržiavaním sa na neznámom mieste a vyhýbať sa tak trestnému konaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že nahradenie väzby obžalovaného prijatím písomného sľubu obžalovaného, resp. prijatím záruky dôveryhodnej osoby je v danom prípade vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajšie správanie a povahu prejednávanej veci nedostatočný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. januára 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: